

ת"פ 45433/09/17 - מדינת ישראל נגד נידאל גזאל, מסעד פאיז

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 45433-09-17 מדינת ישראל נ' גזאל(עציר) ואח'

בפני כבוד השופט שלמה בנג'ו
בעניין:

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

הנאשמים

1. נידאל גזאל (עציר) באמצעות בא
כוחו עו"ד ליאור בר זוהר מטעם
הסניגוריה הציבורית
2. מסעד פאיז באמצעות בא כוחו עו"ד
אמיר אבו חאטום

גזר דין

כתב האישום:

הנאשמים הורשעו על פי הודאתם בעובדות כתב האישום בארבעה אישומים, כאשר במועדים הרלבנטיים לאותם אישומים, בעקבות פעילות משטרתית, הוצבה תצפית בסמטת עתלית בחיפה.

לפי האישום הראשון, בתאריך 4.9.17, סמוך לשעה 14:00, בסמטת עתלית בחיפה (להלן: **המקום**), החזיקו הנאשמים סם מסוכן מסוג הירואין בכמות של 26.2 גרם נטו שלא לצריכתם העצמית (להלן: **הסם**) וירדו במדרגות שבמקום לכיוון רחוב י.ל. פרץ. בעקבות הפעילות המשטרתית, הגיעו שוטרים למקום ומשהבחינו הנאשמים בשוטרים, זרק הנאשם 1 את הסם מידו ואילו הנאשם 2 החל לרוץ מכיוון רחוב י.ל. פרץ חזרה לסמטת עתלית שם נעצר על ידי צוות שוטרים נוסף שהגיע למקום. במעשיהם החזיקו בצוותא חדא, בסם מסוכן מסוג הירואין בכמות של 26.2 גרם נטו שלא לצריכה עצמית.

בגין אישום זה, הורשעו הנאשמים בעבירה של **החזקת סם מסוכן שלא כדין ושלא לצריכה עצמית** - עבירה לפי סעיף 7 (א) + 7 (ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש), תשל"ג - 1973 (להלן: **פקודת הסמים**) יחד עם סעיף 29 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: **חוק העונשין**).

לפי האישום השני, בתאריך 4.9.17, טרם העובדות המתוארות באישום הראשון, סמוך לשעה 10:20, הגיע נאשם 1 לרחוב י.ל. פרץ ועלה במדרגות לכיוון סמטת עתלית (להלן: **המקום**). באותו מועד, החזיק הנאשם 1 בסם מסוכן מסוג הירואין בכמות של 1.1746 גרם נטו שלא לצריכתו העצמית (להלן: **הסם**). הנאשם 1 מכר את הסם לאחרת, אשר המתינה לו באותו מועד במקום, תמורת סך של 100 ש"ח. במעשיו המתוארים, החזיק וסחר הנאשם בסם מסוכן מסוג הירואין במשקל מחושב של 1.1746 גרם נטו שלא לצריכה עצמית.

בגין אישום זה הורשע הנאשם 1 בעבירות של **סחר בסם מסוכן** - עבירה לפי סעיפים 13 + 19 (א) לפקודת הסמים והחזקת סם מסוכן שלא כדין ושלא לצריכה עצמית - עבירה לפי סעיף 7(א)+(ג) רישא לפקודת הסמים.

לפי האישום השלישי, בתאריך 20.8.17, סמוך לשעה 15:00, נסעו הנאשמים ברכב גולף שבבעלותו של נאשם 2 (להלן: "הרכב") ברח' נורדאו בחיפה, כאשר הנאשם 2 נוהג בו. באותו מועד החזיקו הנאשמים בסם מסוכן מסוג הירואין בכמות של 5.9517 גרם נטו שלא לצריכתם העצמית (להלן: **הסם**). בשלב מסוים, הנאשם 2 עצר את הרכב בצד הכביש, כאשר אחר ניגש לחלון הנוסע, והנאשמים מכרו לו את הסם תמורת סך של 500 ₪. במעשיהם המתוארים סחרו הנאשמים בצוותא חדא בסם מסוכן מסוג הירואין במשקל של 5.9517 גרם נטו שלא לצריכה עצמית.

בגין אישום זה הורשעו הנאשמים בעבירות של **סחר בסם מסוכן** - עבירה לפי סעיפים 13 + 19 (א) לפקודת הסמים יחד עם סעיף 29 לחוק העונשין והחזקת סם מסוכן שלא כדין ושלא לצריכה עצמית - עבירה לפי סעיף 7(א)+(ג) רישא לפקודת הסמים יחד עם סעיף 29 לחוק העונשין.

לפי האישום הרביעי, בתאריך 21.8.17, סמוך לשעה 10:30, הגיעו שניים בשם אלכס ואולג לרח' שפירא בחיפה (להלן: **המקום**), כעבור מספר דקות, עזב אולג את המקום והלך לכיוון רחוב הרצל. באותו מועד, בשעה 10:40 לערך, הגיעו הנאשמים ברכב למקום כשהם מחזיקים בסם מסוכן מסוג הירואין בכמות של 1.0236 גרם נטו שלא לצריכתם העצמית (להלן: **הסם**). בהמשך מכרו הנאשמים את הסם לאלכס תמורת 100 ₪. במעשיהם המתוארים, החזיקו וסחרו הנאשמים, בצוותא חדא, בסם מסוכן מסוג הירואין במשקל של 1.0236 גרם נטו שלא לצריכה עצמית.

בגין אישום זה, הורשעו הנאשמים בעבירות של **סחר בסם מסוכן** - עבירה לפי סעיפים 13 + 19 (א) לפקודת הסמים יחד עם סעיף 29 לחוק העונשין והחזקת סם מסוכן שלא כדין ושלא לצריכה עצמית - עבירה לפי סעיף 7(א)+(ג) רישא לפקודת הסמים יחד עם סעיף 29 לחוק העונשין.

טענות הצדדים:

טיעוני המאשימה:

ב"כ המאשימה חזר על עובדות כתב האישום והעבירות המיוחסות לנאשמים והדגיש כי הסדר הטיעון הגיע לאחר ניהול פרשת תביעה במשך כשנה. ב"כ הדגיש את כמות הסם הכוללת, שהינה סך של 34.34 גרם נטו סם מסוג הירואין. ב"כ המאשימה הפנה לעברו הפלילי של נאשם 1, 13 הרשעות בעבירות דומות, וכן עבירות רכוש וזנות. הנאשם 2 נעדר עבר פלילי.

עוד נטען, כי הודאתו של נאשם 1 הינה במסגרת הסכמה עונשית, לפיה תטען המאשימה לטווח ענישה הנע בין 24 חודשי מאסר ועד 30 חודשי מאסר, לרבות רכיבי ענישה נלווים. אשר לנאשם 2, נטען כי הטיעון יהיה פתוח בהיעדר

הסכמה עונשית. לטענת המאשימה מדובר בטווח ענישה נמוך וההסכמה נבעה מכשלים ראייתיים שהתגלו במהלך ניהול התיק. בעניינו של נאשם 2, עתרה המאשימה למתחם הנע בין 16 חודשי מאסר ועד 22 חודשי מאסר בפועל.

ב"כ המאשימה חזר על חומרת העבירות ונסיבות ביצוע העבירה, ביניהן העובדה כי מדובר בארבעה אישומים שונים על פני תקופה של שבועיים, במהלכה יצרו הנאשמים קשר טלפוני ותיאמו את לקוחות הצרכנים שלהם. עוד נטען כי הנאשמים לא חדלו ממעשיהם אלא לאחר התערבות גורמי אכיפת החוק. אשר למדיניות הענישה, הגיש ב"כ המאשימה אסופת פסיקה בה מנעד הענישה נע בין 12 ועד 42 חודשי מאסר, לרבות ענישה נלווית.

לאור האמור, עתרה המאשימה להטיל על נאשם 1 עונש מאסר בחלקו העליון של הטווח לצד מאסר מותנה מרתיע, קנס משמעותי ופסילת רישיון נהיגה. ואילו על נאשם 2, עתרה המאשימה להטיל עונש מאסר בפועל שימוקם באמצע המתחם, לצד מאסר על תנאי מרתיע, קנס ופסילת רישיון וזאת בשל היעדר עבר פלילי והעובדה כי קיים אישום אחד פחות בעניינו.

טיעוני ההגנה:

ב"כ הנאשם 1:

ב"כ הנאשם 1 טען כי הנאשם הודה בכתב האישום ועל אף העיתוי המאוחר, יש לתת לכך משקל במובן של הבעת החרטה ונטילת האחריות וכן חיסכון בזמן שיפוטי. ב"כ הנאשם 1 הפנה לכך שמדובר בנאשם אשר שהה תקופה ארוכה מאוד במעצר, בתנאים קשים פיזית ונפשית, כאשר אין לו משפחה תומכת. אשתו של הנאשם עובדת זרה שנמצאת כעת בתהליכים של אישור שהייה. אשר לעברו הפלילי, על אף הרשעותיו הקודמות, טען ב"כ הנאשם 1 כי הרשעתו הקודמת הייתה לפני 7 שנים, והרשעה אחרונה בתחום הסמים הייתה לפני כמעט 10 שנים. אשר למדיניות הענישה, נטען כי הפסיקה תומכת בגזירת העונש ברף הנמוך של מתחם הענישה המוסכם. עוד נטען כי עקב זהות האישומים וסמיכות הזמנים יש לגזור עונש בגין אירוע אחד וכן ציין כי לא ניתן לזקוף לחובת הנאשם את ניהול התיק הואיל והמאשימה עצמה מסרה כי השתכנעה בקיומם של כשלים ראייתיים עקב ניהול התיק. ב"כ הנאשם 1 עתר לגזירת עונשו של הנאשם ברף הנמוך של המתחם וביקש כי לא יוטל על הנאשם קנס כיוון שמדובר בנאשם קשה יום המצוי במצוקה כלכלית.

ב"כ הנאשם 2:

ב"כ הנאשם 2 הפנה לכך כי הנאשם 2 נעצר ביום 5.9.17 וריצה 10 חודשי מאסר מאחורי סורג ובריח, בהמשך היה עצור בפיקוח אלקטרוני משך 6 חודשים. ב"כ הנאשם 2 עתר לסטייה ממתחם הענישה משיקולי שיקום, לאור הליך טיפולי אותו עובר הנאשם 2 בימים אלה בשירות המבחן, במסגרת תיק אחר. עוד ביקש הסניגור ליתן משקל להיעדר עברו הפלילי של הנאשם, לגילו הצעיר והעובדה כי את העבירה ביצע בגיל 21 וכיום הוא בן 22, היינו בגיר צעיר. ב"כ הנאשם 2 הדגיש את חלקו הקטן יחסית של הנאשם 2 בעבירות. ב"כ הנאשם טען כי אין לזקוף לחובת הנאשם 2 את ניהול ההליך לאור הכשלים הראייתיים שהתגלו במהלך ניהולו. כמו כן, ביקש הסניגור כי לא יוטל על הנאשם 2 קנס כספי גבוה בשל מצבו הכלכלי הרע, כאשר כיום הנאשם 2 משתכר מהבטחת הכנסה מאחר והוא עצור בפיקוח אלקטרוני.

דברי הנאשמים בטרם מתן גזר הדין:

הנאשם 1:

הנאשם 1 מסר כי היה נקי מסמים במשך 6 שנים ואילו בתקופה טרם מעצרו, מצבו הדרדר והחל להשתמש שוב בסמים. הנאשם תיאר את מהלך חייו והעובדה כי נאלץ לקחת כסף מאשתו העובדת בשביל לממן את הסם, והחל להסתבך עם החוק. הנאשם מסר כי הוא במעצרים כל הזמן ולא ניתנו לו הזדמנויות להיגמל. עוד ציין כי הוא משתמש בסמים מגיל 17 וכיום הוא בן 44. הנאשם 1 מסר כי כיום הוא לוקח מתדון שעוזר לו להתנקות, ומסר כי אינו סוחר סמים ואין לו בכלל כספים והוא רוצה כיום להביא ילד לעולם ולחיות חיים רגילים.

הנאשם 2:

הנאשם 2 ביקש סליחה ומסר כי לא יחזור על הטעויות הללו. עוד מסר כי לאחר שהיה במשך 10 חודשים במעצר למד את הלכה, וכיום הוא רוצה להתארגן ולחזור לחיות חיים טובים.

דין והכרעה עונשית:

הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו:

במעשיהם, פגעו הנאשמים בערכים המוגנים של שמירה על שלום הפרט והציבור ובריאותו, וכן באינטרס הציבורי שבמניעת הפצת סמים מסוכנים, כחלק מהמלחמה בנגע הסמים; אין צורך להכביר מילים אודות החומרה הטמונה בעבירות הסמים. הערך החברתי אשר העומד בבסיסם של עבירות הסמים הינו הגנה על הציבור מפני הנזקים החברתיים הישירים והעקיפים אשר נגרמים כתוצאה מסמים מסוכנים, ובראשם החובה להגן על שלומו של הציבור, על בריאותו, על בטחונו האישי ועל רכושו. עבירות הסמים פוגעות פגיעה קשה לא רק במשתמשים בסם, אלא גם בבני משפחתם, חבריהם ומכריהם וכן בציבור בכללותו, אשר הופך לא פעם קורבן לעבירות רכוש ואלימות המבוצעות לצורך מימון ההתמכרות. לעניין זה יפים הדברים שנאמרו בע"פ 4592/15 פדידה נגד מדינת ישראל (8.2.2016):

"נגע הסמים, והסמים הקשים כבענייננו בפרט, מרעיל לא רק את הצרכנים עצמם, אלא השפעתו הרסנית לחברה הסובבת ככלל. בנגע זה יש להילחם בכל שלביו, החל מהפצתו ועד מכירתו והשימוש בו (ראו 4597/13 אנטוניו פיצו נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (2014) בפסקה 13 וההפניות שם (להלן עניין פיצו))."

עוד הפנה בית המשפט העליון בעניין פדידה לדברים שנאמרו במסגרת ע"פ 6029/03 מדינת ישראל נגד שמאי (9.2.2004):

"בבואו לגזור עונשים על סוחרי הסמים כמערערים שלפנינו, שומה עליו, על בית- המשפט, לשוות נגד עיניו את צרכני הסמים הפגועים, את משפחותיהם המפוררות ואת הנחיית המחוקק מה עונש ראוי להטיל על מי שהביא כל אלה. לביעור נגע הסמים אין די ברטוריקה. נדרשים אנו למעשים של-ממש." (וראו גם ע"פ 4484/05 שגב נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (2006), בפסקה 6 לפסק דינה של השופטת ברלינר))."

מדיניות הענישה:

בעבירות סמים, מנעד הענישה רחב והוא מושפע בצורה משמעותית, מכמות הסם, טיבו, חומרת העבירות שבוצעו, התכנון המוקדם, חלקו של הנאשם בעבירות ועברו הפלילי.

ברע"פ 126/15 **טל חביף נ' מדינת ישראל**- בית המשפט העליון את ערעורו של נאשם שנדון ל-16 חודשי מאסר בפועל בגין 3 עסקאות בהם סחר בקוקאין (במשקלים 0.3901 גרם נטו, 0.8179 גרם נטו ו-2.2056 גרם נטו).

ברע"פ 8408/15 **שמעון חביב נגד מדינת ישראל** - דחה בית המשפט העליון את ערעורו של נאשם אשר הורשע על פי הודאתו בעבירת של סחר בסם מסוכן והחזקת סמים שלא לצריכה עצמית. באותו מקרה סחר הנאשם בכמויות של 1.1 גרם קוקאין, ומעל 5 גרם קוקאין וכן החזיק כ-15 גרם קוקאין ברכבו ונדון ל-17 חודשי מאסר בפועל.

ברע"פ 7681/13 **דקה נגד מדינת ישראל** - בית המשפט העליון דחה את ערעורו של נאשם, שנדון ל-10 חודשי מאסר בפועל בגין שתי עסקאות של סחר בהירואין (במשקלים 1.33 גרם נטו ו-1.48 גרם נטו).

ברע"פ 2122/13 **דבש נגד מדינת ישראל** - בית המשפט העליון דחה את ערעורו של נאשם, שהורשע בביצוע שתי עסקאות סמים מסוג קוקאין (במשקלים 2.47 גרם נטו ו-3.95 גרם נטו), ונדון ל-16 חודשי מאסר בפועל בגין כל אחת מהעסקאות.

בע"פ (מחוזי מרכז) 19741-11-11 **בראנץ' נגד מדינת ישראל** - מדובר בנאשם שהורשע בחמישה אישומים של סחר בסמים, בית המשפט הקל בעונשו והעמידו על 30 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים.

בע"פ (מחוזי מרכז) 15100-10-09 **פלח נ' מדינת ישראל** - הנאשם הורשע בעבירות של סחר בסמים (חמש מכירות), הספקת סם (שתי עבירות) החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, וקשירת קשר. בית המשפט הקל בעונשו והעמידו על 27 חודשי מאסר בפועל.

בעפ"ג (מחוזי חיפה) 42764-02-14 **נדאף נגד מדינת ישראל** - נדחה ערעורו של נאשם שהורשע, לאחר ניהול הוכחות, בעבירה של החזקת סם מסוכן מסוג הירואין שלא לצריכה עצמית, במשקל של 24 גרם ונדון ל-24 חודשי מאסר בפועל. באותו מקרה קבע בית המשפט מתחם ענישה הנע בין 9 ועד 30 חודשי מאסר.

בע"פ (מחוזי חיפה) 28213-12-15 **מדינת ישראל נ' ציצאשוילי** - התקבל ערעור המדינה, והוחמר עונשו של נאשם מ-12 חודשי מאסר בפועל ל-18 חודשי מאסר בפועל, בגין עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, סחר בצוותא של סם מסוג קוקאין במשקל של 7.1715 גרם נטו.

ת"פ (מחוזי ת"א) 48731-11-14 **מדינת ישראל נ' ביטון(עציר) ואח'**- הורשע הנאשם על יסוד הודאתו בעבירות של קשירת קשר לסחר בסמים, וסחר בסמים. כמו כן צורף תיק נוסף של החזקת סמים לצריכה עצמית ושלא לצריכה עצמית. בית המשפט המחוזי קבע בנוגע לתיק העיקרי מתחם עונש הנע בין 11 ל-29 חודשי מאסר וביחס לתיק הצירוף קבע מתחם של 10-24 חודשי מאסר. בסופו של יום נידון הנאשם ל-13 חודשי מאסר בפועל.

נסיבות שקשורות בביצוע העבירה:

בקביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה, על בית המשפט להתחשב בעיקר בהתקיימותן של הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, במידת התקיימותן, ככל שהוא סבור שהן משפיעות על חומרת המעשה, ועל דרגת אשם הנאשמים.

אין חולק כי למעשיהם של הנאשמים קדם תכנון מקדים, שכן הנאשמים סחרו בסמים ולשם כך פגשו בצרכני סמים שונים, אשר רכשו מהם את הסמים. הנאשמים נשאו עליהם את הסמים בכוונה למכרם לאחרים והגיעו יחד ברכב לנקודות מפגש שונות לביצוע המכירות.

אשר לחלקם של הנאשמים בביצוע העבירות. חלקו של הנאשם 1 גדול יותר מחלקו של הנאשם 2; באישום הראשון, הנאשם 1 הוא שמחזיק בפועל בסם המסוכן וזרק את הסם מידו כאשר הבחינו הנאשמים בשוטרים; באישום 2, מואשם הנאשם 1 לבדו בהחזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית וכן במכירת סם מסוג הירואין בכמות של 1.1746 לאחרת תמורת 100 ש"ח. באישום השלישי, מתואר כי הנאשם 2 הוא שנהג ברכב בעוד שקונה הסם הגיע לחלון הנוסע, היינו החלון בו יושב הנאשם 1, והנאשמים מכרו לו סם מסוג הירואין במשקל של 5.9517 גרם נטו בסכום של 500 ₪, ובאישום הרביעי, הגיעו הנאשמים ביחד ברכב כשהם מחזיקים בסם מסוג הירואין בכמות של 1.0236 גרם נטו ומכרו אותו לאחר תמורת 100 ₪. מכאן, ניתן לראות כי הנאשם 1 היה הרוח החיה והפעיל יותר מבין השניים בקידום עסקאות הסמים, כאשר חלקו של הנאשם 2 היה פאסיבי וקטן יותר. אמת, השניים הורשעו בביצוע בצוותא של העבירות, ולכן נושאים באחריות משותפת לפעילות העבריינית, אך אין להתעלם מחלקו הקטן יותר של הנאשם 2 כאמור.

הנה כי כן, נסיבות ביצוע העבירות אותן עברו הנאשמים הן חמורות ביותר, כאשר מדובר בארבעה עסקאות סמים מסוג הירואין (3 משותפות ו-1 מיוחסת לנאשם 1 בלבד). מעשיהם של הנאשמים גרמו לנזקים הן למשתמשי הסמים הספציפיים שקנו מהם את הסמים באותן העסקאות, והן לציבור בכלל בהפצת סמים מסוכנים, והנזקים הפוטנציאליים הטמונים בשימוש והפצה של סמים מסוכנים.

מתחם העונש ההולם:

מתחם העונש מושפע, בעיקר, מנסיבות ביצוע העבירה ודרגת האשם שהפגינו הנאשמים, על מנת לשקף הלימה ראויה בין חומרת המעשה בנסיבותיו ומידת האשם שהפגינו הנאשמים בעת ביצוע המעשה, לבין הגמול העונשי לו הם ראויים.

במקרה דנן, יש לקחת בחשבון את נסיבות ביצוע העבירות, לרבות התכנון שבעסקאות הסמים, התעוזה, טיב הסם (הירואין), כמות הסם (סך כולל של 34.34 גרם נטו לכלל האישומים) וסכומי הכסף שקיבלו לידיהם תמורת הסמים (מאות שקלים) וכן את הכשלים הראייתיים אליהם הפנתה המאשימה בטיעוניה, שהתגלו במהלך ניהול פרשת התביעה.

בעניינו של נאשם 1, הסכימו הצדדים בהסדר הטיעון על טווח כולל לכלל האישומים. לאחר שקלול כלל הנסיבות כאמור, מצאתי את טווח הענישה המוסכם כמקובל עלי, ועל כן אני קובע את מתחם העונש ההולם והכולל בגין ארבעת האישומים כנע בין 24 חודשי מאסר ועד 30 חודשי מאסר לצד עונשים נלווים.

בעניינו של נאשם 2, לא הייתה הסכמה עונשית כאמור, והמאשימה עתרה לטווח כולל עבור שלושת האישומים. לאחר שקלול כלל הנסיבות והשיקולים בעניינו של נאשם 2, אני קובע את מתחם העונש ההולם עבור שלושת האישומים יחד, כנע בין 13 חודשי מאסר ועד 22 חודשי מאסר.

האם יש לחרוג ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום?

אשר לנאשם 1, לא נמצא בסיס ועילה לחרוג ממתחם העונש ההולם בעניינו, ויש לגזור את עונשו בתוך המתחם, תוך התחשבות במכלול השיקולים הצריכים לעניין זה, ובכלל זה, תוך מתן משקל של ממש לקשיים הראייתיים עליהם הצביעה המדינה, אשר יחד עם יתר השיקולים, ישפיעו על מיקומו של העונש במתחם (ראו גם סעיף 40יב לחוק העונשין).

בעניינו של הנאשם 2, נמצא לחרוג ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום.

סעיף 40ד (א) לחוק העונשין קובע כדלקמן:

"קבע בית המשפט את מתחם העונש ההולם בהתאם לעיקרון המנחה ומצא כי הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם, רשאי הוא לחרוג ממתחם העונש ההולם ולקבוע את עונשו של הנאשם לפי שיקולי שיקומו, וכן להורות על נקיטת אמצעי שיקומי כלפי הנאשם, לרבות העמדתו במבחן לפי סעיפים 82 או 86 או לפי פקודת המבחן [נוסח חדש], התשכ"ט-1969".

לאחר בחינה מדוקדקת של עניינו של הנאשם 2, מצאתי כי יש "סיכוי של ממש" כי ישתקם. מסקנה זו מצדיקה, על פי החוק, חריגה ממתחם העונש ההולם. להלן נימוקיי לכך:

ההגנה טענה כי הנאשם החל בהליך טיפולי בשירות המבחן במסגרת תיק אחר. ב"כ הנאשם 2 העביר לעיונו של בית המשפט מסמכים מטעם עמותת "בית חם" בקרית אתא, שהינה עמותה שבמרכזה ניסיון טיפולי עשיר במגוון סוגי התמכרויות והתנהגויות פוגעניות. מדובר בעמותה המתמחה בטיפול בפורעי חוק ובאנשים בעלי דפוסי התנהגות בלתי סתגלניים, כלשונם. צוות העמותה כולל רופאים, צוות סיעודי, שרות סוציאלי, מדריכים ועובדים נוספים, והמקום מפוקח ומלווה על ידי משרד הבריאות והרווחה. כמו כן, במקום נערך מעקב בדיקת שתן לאיתור וגילוי סמים.

בהתאם למסמכים שהוצגו בפני, לנאשם 2 בוצעו בדיקות סמים שנמצאו שליליות. עוד עולה כי הנאשם 2 עבר ועדת אבחון וקבלה לטיפול בעמותה ונמצא מתאים לקבלה ולקליטה במרכז אמבולטורי בית חם.

לאופק שיקומי זה, מתלווים נתונים נוספים אודות הנאשם המטים את הכף לכיוון חריגה ממתחם הענישה מטעמי שיקום. ראשית, מדובר בנאשם צעיר מאוד, בן 22, כאשר את העבירה ביצע בגיל 21, והינו בבחינת "בגיר צעיר". יתרה מכך, הנאשם נעדר כל עבר פלילי וזוהי כאמור הסתבכותו הראשונה עם החוק, כאשר כל חייו עוד לפניו, וכאשר מסתמן אופק שיקומי, במצבו ובגילו של הנאשם, סבורני כי יש מקום ליתן הזדמנות אמיתית לנאשם 2, להתנקות מהסמים, לשנות את דרכיו ולהתחיל לצעוד בדרך חדשה.

לשם השוואה, מקרה נוסף בו מצא בית המשפט מקום לחרוג ממתחם הענישה משיקולי שיקום במספר עבירות של סחר בסם מסוכן והחזקת סמים הינו עפ"ג (מחוזי חיפה) 53142-12-16 **רחמימוב נגד מדינת ישראל** (להלן: **רחמימוב**), שם דובר על נאשם שהורשע בשני אישומים של עבירות של סחר בסם מסוכן מסוג קוקאין, וכן בשני תיקים שצורפו בהם הורשע בעבירות של החזקת סמים לצריכה עצמית. באותו מקרה בית המשפט המחוזי הקל בעונשו של הנאשם, שלו עבר פלילי לא מכביד, מ-16 חודשי מאסר בפועל ל-6 חודשי עבודות שירות, מטעמי שיקום. בית המשפט המחוזי חזר

בפסיקתו על חשיבות השיקום הן לפרט, קרי לאותו נאשם ספציפי והן לאינטרס הציבורי, יפים הדברים שאמר כב' הנשיא ד"ר ר.שפירא בעניין זה:

"אדגיש כי שיקולי השיקום אינם רק שיקולים בעניינו של הפרט, אשר מולו נבחן האינטרס הציבורי. שיקולי שיקום הם חלק מהאינטרס הציבורי שעניינו במציאת הדרכים הנכונות והיעילות להפחתת הפשיעה"

עוד בעניין זה, מצאתי להפנות לאמור בדו"ח ועדת הועדה הציבורית לבחינת מדיניות הענישה והטיפול בעבריינים, נובמבר 2015, אליו הפנה גם כב' הנשיא ד"ר שפירא בעניין רחמימוב לעיל, שם צוינו הדברים הבאים:

"אין טעם בניסיון לקדם את ההרתעה באמצעות הרחבת השימוש במאסרים..."

וכן כי:

"...כיום ברור כי כוחו של השיקום ככלי למניעת עבריינות מוגבל. עם זאת, לא ניתן להתעלם מאינדיקציות רבות לכך שבתנאים מסוימים, תוכניות שיקום אכן מובילות לצמצום ברמות הפשיעה החוזרת..."

לפיכך, בשים לב לאופק השיקומי, סבורני כי יש לחרוג ממתחם העונש ההולם, אך גם חריגה זו, בנסיבות העניין, נוכח טיבן של העבירות ומידת הנאשם שהפגין הנאשם בביצוען, צריך שתהיה סבירה ומידתית, בשל האינטרס הציבורי. כדי שמחד, יהיה בפני הנאשם צוהר שיקומי אשר יעודד אותו לתקן את דרכיו ולפנות להתוויה השיקומית בהתאם לתוכנית הטיפולית, ומאידך, בכדי שהאינטרס הציבורי, הניצב ביסוד עקרון ההלימה, יקבל מענה ראוי. לאור האמור, מצאתי כי יש להטיל על הנאשם 2 ענישה שתסתפק בחודשי המעצר שריצה מאחורי סורג ובריה, על מנת שלא ייכנס שוב אל כתלי בית הסוהר ויוכל לרכז את מלוא מאמציו ומרצו בקידום ההליך השיקומי שהוצג בפניו.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה:

בגזירת העונש המתאים לנאשמים, רשאי בית המשפט להתחשב בהתקיימות נסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, ככל שהן מתקיימות וזאת במידה שבית המשפט סבור, שיש ליתן להן משקל בנסיבות המקרה, ובלבד שהעונש שיוטל בסופו של יום על הנאשמים, לא יחרוג ממתחם העונש ההולם שנקבע.

בעניינו של נאשם 1, יש לקחת בחשבון את עברו הפלילי, כאשר לחובתו 13 הרשעות קודמות, בעבירות רכוש, אלימות וכן הרשעות רבות בתחום הסמים, הכוללות עבירות זהות לעבירות בהן הורשע בתיק זה. יחד עם זאת, כן יש ליתן את הדעת לכך שעל פי רישומו הפלילי של הנאשם 1, העבירות האחרונות שביצע היו לפני למעלה מ-7 שנים, וכן הרשעתו האחרונה בתחום הסמים הייתה בשנת 2009, על עבירות שבוצעו בשנים 2008-2009, היינו לפני כ-10 שנים. עוד מצאתי ליתן משקל להודאתו של הנאשם 1 בעבירות המיוחסות לו, על אף השלב המתקדם של ההליך המשפטי וזאת בשל אותם כשלים ראייתיים שהתגלו במהלך פרשת התביעה, ועל כן, אני רואה בהודאתו של נאשם 1 לקיחת אחריות על מעשיו והבעת חרטה עליהם. בנוסף, מצאתי להתחשב במצבו הכלכלי הקשה בו מצוי הנאשם בעת הטלת הרכיב העונשי הכלכלי בעניינו.

בעניינו של הנאשם 2, יש ליתן את הדעת ולאבחן את מצבו של הנאשם 2 לכך שמדובר בנאשם שהינו "בגיר צעיר", כיום

הנאשם בן 22 והעבירה בוצעה כאשר הנאשם היה בן 21. מדובר בנאשם נעדר עבר פלילי אשר זוהי לו ההסתבכות הראשונה עם החוק. גם בעניינו של הנאשם 2 מצאתי ליתן משקל להודאתו בכתב האישום ואני רואה בכך לקיחת אחריות והבעת חרטה על מעשיו. וכן, גם בעניינו נתתי משקל למצבו הכלכלי הקשה, עקב המעצר הממושך בפיקוח אלקטרוני.

העונש המתאים:

העונש המתאים בנסיבות העניין, חייב לשקף את חומרת הנסיבות ומידת האשם שהפגינו הנאשמים באירועים, כמו כן את מכלול הנסיבות הקשורות לביצוע העבירה, לרבות את התכנון בביצוע העסקאות, היוזמה, התעוזה, כמות העסקאות והסמים, סכומי הכספים שהחליפו ידיים במהלך ביצוע העסקאות וכן טיב הסמים, סם מסוג הירואין שנחשב לאחד הסמים הקשים ביותר כיום.

כמו כן, חייב העונש המתאים להלום את יתר הנסיבות האישיות של הנאשמים וכן את סיכויי שיקומם.

אשר לנאשם 1, לאחרון כאמור חלק עיקרי בביצוע העסקאות, כמו גם עבר פלילי עשיר (13 הרשעות קודמות), בין היתר בעבירות של סחר בסמים והחזקת סמים שלא לצריכה עצמית, נראה אפוא כי על אף שריצה בעבר מאסרים ממושכים בפועל, לא השכיל הנאשם 1 לשנות את דרכיו ולהימנע מביצוע עבירות פליליות בכלל ועבירות בתחום הסמים בפרט. הנאשם 1 לא הציג לבית המשפט אופק שיקומי כלשהו ועל כן לא נמצא מקום לחרוג בעניינו ממתחם העונש שנקבע. יחד עם זאת, כאמור לעיל, כן יש ליתן את הדעת לכך שעל אף עברו הפלילי העשיר, העבירה האחרונה שביצע הייתה לפני כ- 7 שנים, ובתחום הסמים לפני כ- 10 שנים. לצד זאת, שמעתי את דברי הנאשם 1 בפני בית המשפט, על רצונו לעשות שינוי בחייו, ועל כך שהוא חש כי מעולם לא באו לקראתו, בהיותו מכור לסמים מגיל 17, ונתנו לו הזדמנות אמיתית לעשות שינוי. לפיכך, בשים לב לתקופה הממושכת שעברה מאז ביצע עבירות בכלל ועבירות בתחום הסמים בפרט, ולאחר ששמעתי את דבריו של הנאשם 1 בטרם גזירת הדין, מצאתי כי יש מקום להתחשב בו במובן זה שעונשו ייקבע ברף הנמוך של המתחם שנקבע, ובהזדמנות זו מפציר בית המשפט בפני הנאשם 1, לראות בכך הזדמנות לפעול לשינוי ולתיקון דרכיו, גם בין כתלי בית הסוהר, על מנת שלא יחזור פעם נוספת להסתבך בפלילים, ויוכל לנהל חיים נורמטיביים כפי שהצהיר כי ברצונו לעשות בפני בית המשפט.

בעניינו של נאשם 2, כאמור מצאתי כי בעניינו יש מקום לחרוג ממתחם הענישה שנקבע מטעמי שיקום. מצאתי לאבחן בין העונשים שיוטלו על הנאשם 2 והנאשם 1, ראשית בשל חלקו הקטן יותר בעבירות, כמפורט לעיל בפרק המפרט את הנסיבות הקשורות לביצוע העבירה, ואציין כי קביעה זו מתיישבת גם עם נתונים נוספים בפני, הנוגעים לנאשם 2, כגון, גילו הצעיר והישרדותו אחר הנאשם 1, המבוגר ממנו בשנים רבות, כדמות שהובילה את האירועים. זאת ועוד, לנאשם 2 מיוחס אישום אחד פחות לעומת הנאשם 1, כאשר באותו אישום ביצע הנאשם 1 את העסקאות לבדו, ללא נוכחותו של הנאשם 2. כמו כן, העובדה כי מדובר בנאשם צעיר, בתחילת דרכו, אשר זוהי לו ההסתבכות הראשונה בפלילים, ובשים לב לאופק השיקומי שהוצג בעניינו, מצאתי כי יש מקום ליתן לנאשם הזדמנות של ממש, לצאת מדרך הסמים אל דרך חדשה ונורמטיבית, של ניהול אורח חיים תקין, ללא הסתבכויות עם החוק וכשהוא נקי מסמים, כאשר בית המשפט מקווה כי הנאשם 2 ייקח את ההזדמנות שניתנה לו וייעשה שינוי של ממש בחייו, ולא יסתבך עוד בעתיד בפלילים.

אשר על כן, אני גוזר על הנאשמים את העונשים הבאים:

על הנאשם 1:

24 חודשי מאסר בפועל מיום 4/9/17.

12 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים, שלא יעבור כל עבירה על פקודת הסמים מסוג פשע, מיום שחרורו מהכלא.

3,000 ₪ קנס או 30 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-6 תשלומים שווים ורצופים, החל מיום 1/3/19, ובכל ראשון לחודש שלאחר מכן. פיגור יעמיד את מלוא הקנס לפירעון מידי ויפעיל את צו המאסר שלצדו.

12 חודשי פסילה בפועל כך שאני פוסל את הנאשם מלהחזיק או לקבל רישיון נהיגה, לפרק הזמן האמור.

על הנאשם להפקיד את רישיונו בתיק בית המשפט לאלתר, ורק ממועד ההפקדה תחושב הפסילה. מובהר לנאשם, כי הוא פסול מנהיגה עם מתן גזר דין זה, אך הפסילה, כאמור, תחושב רק ממועד ביצוע ההפקדה בפועל.

על הנאשם 2:

10 חודשי מאסר בפועל מיום 4/9/17.

8 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים, שלא יעבור כל עבירה על פקודת הסמים מסוג פשע.

2,000 ₪ קנס או 20 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-5 תשלומים שווים ורצופים, החל מיום 1/3/19, ובכל ראשון לחודש שלאחר מכן. פיגור יעמיד את מלוא הקנס לפירעון מידי ויפעיל את צו המאסר שלצדו

8 חודשי פסילה בפועל כך שאני פוסל את הנאשם מלהחזיק או לקבל רישיון נהיגה, לפרק הזמן האמור.

על הנאשם להפקיד את רישיונו בתיק בית המשפט לאלתר, ורק ממועד ההפקדה תחושב הפסילה. מובהר לנאשם, כי הוא פסול מנהיגה עם מתן גזר דין זה, אך הפסילה, כאמור, תחושב רק ממועד ביצוע ההפקדה בפועל.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, ט' שבט תשע"ט, 15 ינואר 2019, במעמד הצדדים.